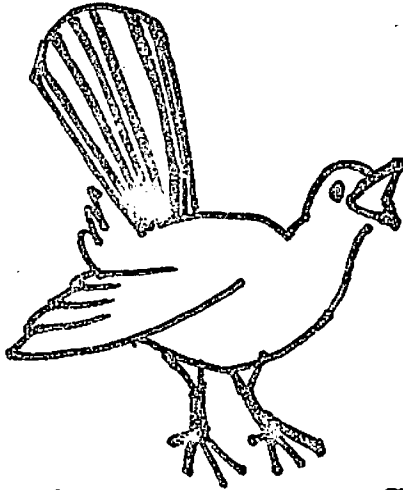

KÄENPIIKA = TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN(SKO)
PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

KÄENPIIKA ILMAANTUU AINA TARVITTAESSA

KÄENPIIKOJA LASKETAAN OLEVAN N.200 KAPPALETTA

TÄMÄN YKSILÖN SYNNYTTIVÄT JOUKO MIETTINEN JA AARNI AHTOLA

Viihkon lintu on Käenpiika

KÄENPIIKAN SISÄLMYKSET:

- Keltaiset lehdet
- Kummallisia harrastuksia Pula-aikana I
- Turuust Stadiin
- Itäsuomalaisia piirteitä
- Nostalgiaa ja historiaa - Iltakävelyllä Turussa
- Loppusyksyn tapahtumat
- Seniorijuhlasta
- Ututisia

KURANTTI
T.ÖLLÖ
GRANIITTI
KURANTTI
KURANTTI

PÄÄSIHTEERI
ARKISTONHOITAJA
KURANTTI

KELTAISET LEHDET

Osakunta elää värikästä syksyä. Tiedossani ei ole parempia aikoja vaikka muistan Pariisin kevään ja risuparta-radikalismia. Kirjattavana on pelkkiä voittoja. Info-piste Yliopiston aulassa tiedotti ja toi jäseniä. Hämeenkatutapahtumassa tarjoilimme tyylikkäästi lähes 10 kg korppuja ja kahvit katuyleisölle. Kaikki saivat, nekin joilla lauantai-aamuna oli markka hukassa, ja tietenkin lapset, joilla rahaa oli liian vähän. Tapahtuman järjestelyissä meitä auttoivat TYY:n, TVO:n ja Kirjakahvilan lisäksi poliisi ja pankki olemalla puuttumatta asiaan. Uittamon uimahallissa vietetyn tutustumissaunailtan positiivinen palaute oli siinä, ettei sauna-iltaa pidä järjestää päivällä varsinkaan, jos samaan aikaan osa kylpijöistä osallistuu PM-kyykkäkisoihin Tampereella ja myöhemmin pikkuvapun viettoon Turussa.

Teatteri, "urheilukilpailut", kerhot, kahdet talkoot ovat järjestyneet suunnitelmien mukaan, mikäli sellainen on ollut olemassa. Saunassa on kylpijöitä käynyt omasta ja seinänkin takaa (SHO), lisäksi joku saunoissa seonnut joskus. Kaikki seurassa viihtyneet ovat olleet tervetulleita. Päiväkahviseuraa emme myöskään ole tarvinneet hakea lehti-ilmoituksin.

Femina-disco, jamit, konsertit ja sen laatuiset tilaisuudet ovat koonneet viihteen tekijöitä ja nauttijoita toistuvasti ja kattaneet sivutuotteena myös vuokra- ja käyttökulut.

Virkavalta on liuskellut ulkona ja sisällä, järjestänyt naapureille yllätyksiäkin, mutta meillä on avain säilynyt omassa taskussa. Melun valettua on Osis-teem neuvonantajineen sulatellut palautetta kynttilän valossa jossakin.

Vuokrasopimus TYY:n kanssa on yhä vahvistamatta, mutta sen sisältö on sovittu luottamusmies-tasolla, eikä niistä vallit-

se erimielisyyttä. Yhteistilaisuuksien pelisäännöt TVO:n kanssa on niin ikään kirjattu. Olemme tukeneet Taksvärkkiä, osallistuneet rauhanmarssiin, pyrkineet olemaan joustavia tilan käytössä aineyhdistyksille, SHO:n torville, Big Bandille, Jazz ry:lle. Olemme ryhtyneet toimiin melun vähentämiseksi B-talolla. Edellä kerrotusta voi päätellä, että periaatteisiimme kuuluu "tarjota ei pyörittää vain bisnestä", "kuunnella herkästi opiskelijoiden toiveita ja etsiä keinoja niiden toteuttamiseksi". Tämä onkin oikein päätelty. Joskus ei suurpiirteisyyks ole helppoa TYY:n, Säätiön, TVO:n tai muiden kumppanien seurassa. Nahistelua ei sovi päästä ilmiriidaksi, sillä näet saattaa olla kohtalokkaat seuraukset. Sen on lähihistoria meille näyttänyt. Nyt ovat muistoja vain CCT, Iskeri oy tai oma Puboteque'mme. Kerran kaupattiin jo Osis-kin kirjastoksi, koska TYY:n taloudenhoitajan mielestä siten saatiin enemmän vuokratuloja ja lisäksi asiakkaita Iskeriin. Argumentteja, joita kuulee yhä. Onneksi olemme selvinneet tuossa bisnesmiesten huutokaupassa näinkin hyvin. Monelle on Osakunnasta tullut toinen koti, joillekin asunnon puutteessa ainut koti. Paljon on myös niitä, joille edellä kerrottu on tapahtunut taustalla. Yksilön aikaa ovat hallinneet seminaarit, tentit, pääkivut, vatsavaivat, sydänsurut, asioita, joista on joskus vaikea tehdä miellyttäviä. Ne ovat Osakunta-toimintoja yksilötasolla.

Kuranti

Vuonna 1945 alkoi ilmestyä harrastelijoille tarkoitettu lehti Harrastelija, jossa harrastelijat esittelivät saavutuksiinsa, toimitus esitteli uusia ideoita ja kauppalikkeet tuotevalikoimiaan.

Alla on muutamia ko. lehdestä valittuja mainoksia.

Harrastelijat!

*Askartelua, jännitystä,
ansiola.*

Tarjoaa Teille

„Taifun” seurapeli

Myyjä:

HAKA OY.

Helsinki, Vuorikatu 5.

EDUSTAJIA HALUTAAN.

KOKEILUTARPEITA

Toimitus hankkii edelleenkin lehden lukijoille kokeiluvälineitä kuten radioiden, puhelinten, sähkölaitteiden y.m. rakennustarvikkeita. Osa näistä on käytössä olleita, osan taas ollessa aivan uusia. Lähetykset toimittamme postiennakkona. Kyselykirjeisiin on liitettävä postimerkki vastausta varten ja on ne osoitettava osoitteella: Harrastelija, Helsinki, Aleksanterinkatu 13. Kirjekuoren vasempaan alanurkkaan sana: Kokeilutarpeita.

N:o 12, 1945

ILMAPALLOJA

Pikkuväen iloksi sekä kaitenlaiseen kokeiluun. Kirkkaanpunaisia n.s. nakkarpalloja, kahta kokoa, pienempi n. 50 sm. pitkä (täyteen puhallettuna) mk 50:- ja isompi hieman pitempi mutta paksumpi mk 65:- (Isompia toistaiseksi vain vähän) Ilmapallot eivät siis ole myydessä kaasulla täytettyjä.

N:o 5, 1948

NAUHANALLEJA N.S. SATAKUTISIIN

Vihdoin olemme saaneet kauan kaivattuja nauhanalleja suosittuihin "satakutisiin" nallipyssyihin. Nyt voi paukutella sata laukausta peräkkäin uudelleen lataamatta automaattisella syöttölaitteella varustetulla "satakutisillamme". Nauha jossa n. 100 nallia mk 25:- "Satakutinen" nallipyssy mk 200:-

Seuraavaksi otteita ostetaan, myydään, vaihdetaan -palstalta.

N:o 5, 1947

VAIHDAN

gramofonin, anodikojeen, auton latausdynamon, polkupyörän apumoottorin (epäkunnossa) ja magneeton Myyn tai vaihdan hyvässä kunnossa olevaan polkupyörän apumoottoriin tai kaitafilmi

kotielokuvakoneeseen. Ostan pienen kameran. Tiedust. postimerkki. Kalevi Toivainen Reisjärvi kk.

N:o 8, 1948

MYYN

Myyän KG ja DKW merkkiset p-pyörän apumoottorit, 2 syl. Evinruude ulkolaitamoottorin, Mars magneeton ja kidemikrofonin kaapeleineen. Lähemmin O. Koivistoinen, Pieksämäki, Tahintie 6.

Ao. ote kysymyksiä ja vastauksia palstalta paljastaa, että kaikkia harrastusvälineitä ei ollut aivan helppo saada.

N:o 4-5, 1945

Kysymys 1

Pyydän kohteliaimmin saada tiedustella, mistä voisi saada kuporan linssin, joka sopisi heijastuskoneeseen? Paljonko tällainen maksaa?

E.P.Parikkala

Vastaus 1

Kaikkien optisten välineitten hankkiminen nykyoloissa tuottaa suuria vaikeuksia, mutta ehkä joku seuraavista liikkeistä voi sellaisen toimittaa. Tilatessa mainitkaa läpimitta ja polttoväli. Instrumentarium Oy. Helsinki, Aleksanterinkatu 15. Oy. Christian Nissen AB. Helsinki, Keskuskatu 3

Mutta materiaalien puute ei saanut tosi harrastajaa neuvottonekoi kuten erään lukijan kirje osoittaa.

N:o 1, 1947

ÄÄNILEVY

Taitaja-Harrastelija Teuvo Putkonen on kokeillut omatekoisella Äänilevyllä mainiten meille mm. seuraavaa:

Leikkasin ikkunaruuudusta Äänilevyn kokoisen levyn, jolle siivelin pihed ja kuumassa uuninlämmössä tasasin sen sileäksi ja kiiltäväpintaiseksi. Kun piki oli jäähtynyt, asetin levyn gramofonin. Polkupyörän ohjaustangon toiseen päähän kiinnitin maitosuppilon ja toisen pään työnsin gramofonin kaiutinortveen. Panin levyn pyörimään ja asetin mikrofonin levyille ja kädellä siirsin sitä keskustaan päin. Samanaikaisesti lauloin suppiloon valssin "Metsäkukkia". Tämän jälkeen vein levyn ulos jäähtymään ja huomasin, että siihen tulivat kierteet kauaksi toisistaan. Kun jäähtyneen levyn parin uudelleen pyörimään ja asetin mikrofonin kierteille, niin kuuluivat laulun sanat aivan selvästi, joskin heikosti. Viidennen kerran pyörittäessä hävisivät äänet kokonaan. - Koetan kehittää Äänilevyäni paremmin tarkoitustaan vastaavaksi, kirjoittaa Teuvo Putkonen lopuksi.

Mitenhän lie Teuvo Putkosen Äänilevy kehittynyt viina vuosikymmenien aikana, olisi hauska tietää. Mutta jätämme nyt Teuvon ja tutustumme seuraavassa osassa muiden harrastelijoiden saavutuksiin, esim. avaimen sovittamiseen reikseen, yhden hengen keinuun, universaalihuonekaluun ja sähköhieromakoneeseen.

turvust \$tadiin

Tapahtumapaikka- ja aika:erikoispikavuoro Turusta Helsinkiin
22.10.82 n.klo 13-15.

Henkilöt:haistattelijat & uhrit (1.vuoden mat.opiskelijat)

-Onkohan tämä paikka vapaa? -----

-Kuten näkyy.

Myönteisen vastauksen saaja tunkee välittömästi valtaisan kassinsa istuimen alle. Ripustettuaan nahkatakkinsa pieneen naulannyssäkkään hän lysähtää penkilleen kuin tyhjenevä ilmapallo.

- - - - -

-Tervetuloa erikoispikavuorolle Turusta...

Henkilömme raottaa ensin vasenta silmäänsä ja pian toinenkin punertava pupilli yrittää totutella ylivoimaiselta tuntuvaan kirkkauteen. Hetken epäröinnin ja vilkuilun jälkeen hän murahtaa vierustoverilleen. -Taidat olla ensimmäisen vuoden opiskelija.

-Mistä niin päättelet?

-No, sen jotenkin aistii.

-En arvannutkaan että se kuuluttaa niin hyvin läpi, tokaiseo nuorukainen hetken toisen puheita ihmeteltyään.

Matka jatkuu leppoisissa merkeissä miesten rupattellessa kaikista tyhjänpäiväisyyksistä kuten maailmanpoliittisesta tilanteesta. Lahnajärven jälkeen toimittajamme käy lopultakin uhrinsa kimppuun.

-Mitä ajattelet meistä vanhemmista opiskelijoista? Pidätkö meitä epäjumalina, jotka yrittävät pönkittää valta-asemaansa käyttämällä uusille opiskelijoille vieraita termejä ja liikkumalla hämmästyttävän liukkaasti yliopistoilla?

Toivuttuaan mokomastakin epäkohteliaasta kysymysryöpystä nuori mat.yo vastaa sutjakkaasti. -Ei nyt sentään. Tunnan nimittäin hyvin pari vanhaa opiskelijaa (vinoa hymyä). Ne on kivoja (lisää virnistystä). Osaavat rentoutua paremmin kuin minä.

-Öhöm, aivan niin. Entä tunnetko olevasi oikeassa opiskelupaikassa kun ajatellaan tiedekuntaa, asuinympäristöä, ihmisiä ym.? Haastattelijamme jatkaa hiukan rykien ja mielessään kiroten.

-En ole ihan varma. Aion pyrkiä lääkkikseen ensi vuonna kuten tein tänäkin vuonna. Matikka on joka tapauksessa melko rankkaa. Turku on kaupunkina ihan viihtyisä ja sisäiset matkat eivät rasita. Keltainen vaara saisi kuitenkin kulkea myöhempääkin. Matikan lukijat ovat keskimäärin melko hiljaista porukkaa. Turkulaiset opiskelijat pyrkivät eriytymään muista. Kämpikset ovat ihan joes.

-No, seitko valtiolta rahaa ja minne tämä mahdollinen pääoma noin suurinpiirtein menee?

-En saanut penniäkään valtiolta. Isukki avittaa hiukan taloudellisesti. Kaikki vähä menee syömiseen ja muuhun lievään.

-Otan osaa. Tiedät kai jo mitä on opintoputki?

-Se on sitä, että istuu koko ajan pöytänsä ääressä, laskee ja ihmettelee.

-Mitä olet harrastanut täällä vapaa-aikanasi? Oletko ollut mukana ainejärjestöjen tai osakuntien touhuissa?

-Ei ole paljon vapaa-aikaa. Pingis, tennis, Tutor-ryhmä. Siinä lähes kaikki. Käväisin Supremumin tutustumisillanvietossa.

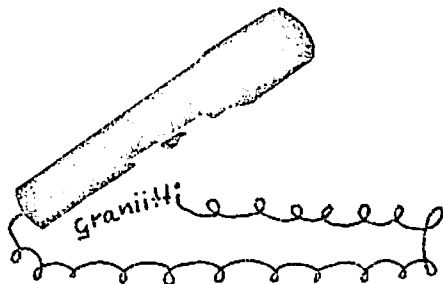
-Mitä odotat Turun Yliopistolta ja kaupungilta, jos aiot jatkaa opintojasi täällä?

-Kunnon ruokapaikka Yliopiston tiloihin. Ja valtio kunnolla mukaan. Luentomonisteet paremmiksi ja aikaisemmin valmiiksi.

Pussi saapuu syksyiseen mutta muutekin karuun Helsinkiin.

-Kiitos (haastattelusta, olen SKO:N Käenpiian toimittaja. Kaikkea onnea opinnoillesi. Toivottavasti sinusta ei tule samanlaista renttua kuin minusta) vaan juttuseurasta. Nyt mun täytyy kiirehtiä Kotkan bussiin.

-Aijaa. Sinäkin tulet sinne. Mikä yhteensattuma.

ITÄ-SUOMALAISTA PIIRTEITÄ

Meitä istuu lauteilla monet saunat kylpenyttä sakkia helmiä hikoillen ja puhuen. Eräs tanskalainen kuvasi puhettamme äänteiden tulvaksi, josta sanoja ei voinut lainkaan erottaa. Se oli Mamaanien loitsu, jossa kommunikaatio kulki pitkin metafyyssisiä ratoja. Tänne on pitkä matka Volgan suistomailta, viileiltä tasangoilta, taigan rajoilta, jonne tutkijat suomalaisista sukua ovat sijoittaneet. Itä-suomen ja Karjalan suojaisat metsät ovat jalostaneet ja olleet ilmeisen sopivia ruumiillisille ja henkisille ominaisuuksille, joita on nähtävänäni molemmin puolin lauteilla edustava joukko. Harvat meistä ovat silmiinpistävästi pitkiä. Poikkeuksia tekevät ne, joiden sukupuuret ovat jossain muualla, ruotsalais- tai pirkkalaissuvuissa, sakseissa tai täkkiraudan takojissa. Prototyypit näyttävät mieluummin keskimitan alapuolelle jääviltä ja hieman leveähköiltä. Joillakin on havaittavissa rasvan kerääntymistä vyötärön seudulle nykyaikaisen elämänmuodon seurauksena. En voi olla ajattelematta sen käytännöllisiä puolia metsäolosuhteissa nyt kun on syksy. Sen turvin heidän esi-isänsä ovat keppelleet uuteen kesään talven ja kevään epävarmoissa suhdanteissa. Kaskimaita raivatessa on rasva huvennut vähiin ja muuttunut kuivan sitkeäksi lihaksi raajoihin ja hartioihin. Harvoin tapaa näiden piällysmiesten joukossa rinnanröyhistäjiä, mutta yhteen ääneen puhuminen on yleistä. Ennen muuta näitä henkisiä ominaisuuksia testatetaan nykyisin etelä-suomen taajamissa ja Ruotsin keskuksissa. Variaation mahdollisuuksia tästä potentiaalista kuuluu löytyvän sielläkin, niin myös työtä ammatti-sopeuttajille.

Jonkun lauteilla-olijan silmäkulmassa on iso-isäni pilke. Hänen, jolta meni talo, vaikka käsiraha oli jo maksettu, mutta pilke jäi silti silmän nurkkaan. Talon sai mies, jolle oli repullinen Amerikan dollareita. Hänen kerrotaan olleen niin saita, että päästi pierunkin turpeen alle. Mummo ei menetytystä surrut, sillä hänen kotitalonsa oli juotu; temppu, jonka rinnalla miekannielominen kuulostaa vaisulta. Isäni isä kuoli keuhkokuumeeseen ennen syntymääni, mutta muistan hänen pelan- neen kortilla kotieläimiä ja taloustavaroita mm. erään kiik- kustuolin. Kun noutaja saapui istui mummo tuolissa lopun päivää niin, että mies kyllästyi ja lähti. Joskus mummo oli pelottavan karhakka ja luulen, ettei tuolia hänen altaan olisi heipolla viety. Ukki oli paljon poissa uitoilla, siellä hän sitten vilustuikin ja sai keuhkokuumeen, mutta hän oli kaikesti myös tekevä mies, siitti mm. kahdeksan lasta. Valokuvan perus- teella me lapsen lapset olemme, kuin variksen poikia hänen vanteran olemuksensa rinnalla.

Hän, jolla on pilke silmässä, joutuu naurun kohteeksi naisihmi- sen tekia. Nainen tuo mieleeni pyykkäriin, jolla itseäni kiusoi- teltiin lapsena. Lopulta tulin kiusoittelee immuniksi. Kii- pesin hänen syliinsä kaikkien näh- den ja pyysin pussaamaan yhä uudel- laan ja laulamaan vielä kerran, että tämä se on minun poeka.

Kiusoitteleen ja älyllisen nokke- lauden kehittämisen mainitsi prof. Lea Virtanen itä-suomalaiseksi erityispiirteeksi lapsen kasva-

*lopulta tulin imm-
muniksi ja pyysin häntä
pussaamaan yhä
uudelleen.*

tuksesta puhuessaan Savolaisen Osakunnan vuosijuhlissa viime keväänä Stokkan Vintillä. Tuossa vaiheessa portsaarilta lainaamani scimio sojotti vielä hyvin suorassa ja muistankin puheesta yhä monia kohtia. Kiusoitteleva kuppari-hämällä ja ksoilla, joista piti tulla aviopuoliso, kunhan viimeinen hampaat tiipahtaisi, antoi laajakirjoisen rokotteen sosiaalisia paineita vastaan. Lopulta heltisi nauru puheen kosketellessa kipeitäkin tunne-elämän alueita. Nykyään on vallalla korostetun vakava suhtautuminen lapseen. Niinpä ne aikuisetkin, joilta oma ajattelu on unohtunut, voisi jälleen lähettää noutamaan naapurista hännänvedintä, kuten muinoin lapset, jotka pyörivät jaloissa teurastuspaikalla.

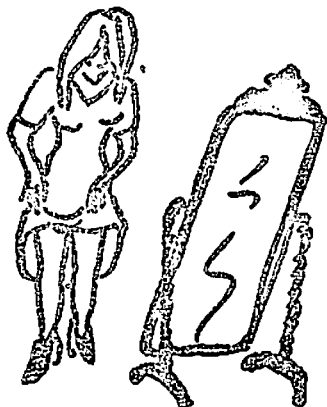
Herran ketaleet ja Urötimpurit ovat tuttuja hahmoja itä-suomalaisessa kaskuperinteessä, jossa nokkeluus ja viekkauskin ovat keskeisiä elementtejä. Tilanteet kaskimailla ovat olleet uusia ja lait kirjoittamattomia. Yhteiskunnalliset ja sosiaaliset suhteet ovat olleet vähemmän jähmeitä, kuin muualla Suomessa. Arviot on tehty tuoreesti, suoraan kasvoista kasvoihin. Piällysmies-menttaliteetilla, jopa suoranaisella kieroudella, josta tsällä kuuluu meitä moittitevan, on juurensa näissä ajoissa.

Savolais-mies, jolta vieras kysyi mitä tämä ottaisi, jos kuljettaisi hänet landen yli vastasi, että pitäsköhän tuo ottaa vene.

Pukuhuoneessa, jonne näiden ajatusten saattamana olen siirtynyt, vallitsee teoreettinen ilmapiiri. Pohdiskelun kohteena on vaisto, sen muuttuminen vietiksi, normiksi ja edelleen laiksi; jota joku on nimittänyt hallitsevien pakkovallaksi. Normi-käsite johtaa meidät tahdonvapauden ongelmaan, sillä normin ollessa kyseessä yksilö voi valita vapaasti, muutoin olisi puheena luonnon laki ja lajille tyypillinen käyttäytymismuoto l. vaisto.

Suu käy, pulloja avataan, ilmapiiri muuttuu yhä eteerisemmäksi ja aiheet liukuvat enemmän vapaa-aikaa sivuaviin asioihin, johon liittyviä ongelmia ratkomaan yksi toisensa jälkeen meistä vähitellen poistuu.

Eräälle lajille tyypillinen käyttäytymismuoto.

← Yksilö voi valita normien väliltä.

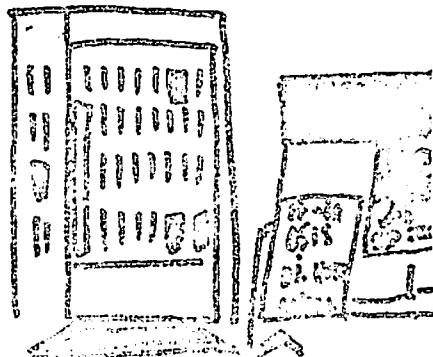
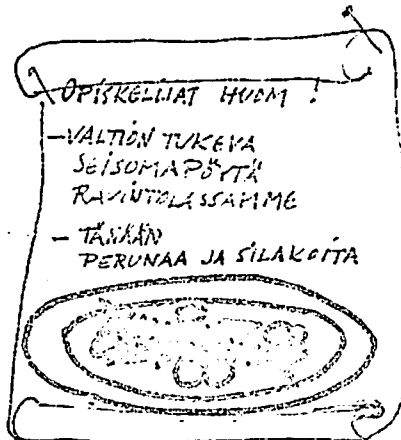
NOSTALGIAA JA HISTORIAA - ILTAKÄVELYLLÄ TURUSSA

(1) PERUNAA JA SILAKOITA

Paikassa, josta iltakävelymme alkaa muodostavat talojen harmaat seinät ikään kuin muurin, joka kolmelta taholta kohoaa ympärillemme tummuvaa taivasta kohti. Rakennukset eivät ole arkkitehtonisesti kiinnostavia, mutta niitä voi pitää merkittävinä niihin liittyneiden tapahtumien ja yhäkin harjoitettavan toiminnan vuoksi. Talot on rakennettu 50-luvulla asuntoiksi opiskelijoille. Varat kerättiin lahjoituksina opiskelijoiden kotiseuduilta. Keräyksen organisoivat osakunnat, jotka yhdessä muodostivat ylioppilaskunnan. Niihin opiskelijoilla oli pakkojäsenyys.

Kansan käsi oli karttuista kuten vuosisatoja aiemmin. Jolloin Turun teinit kesäisin kulkivat maakunnassa kerjäämässä perunaa ja silakoita talven eväiksi. Talot valmistuivat, opiskelijat muuttivat yläkertaan ja osakunnat alakertaan, vallitsi rauha ja sobusointu.

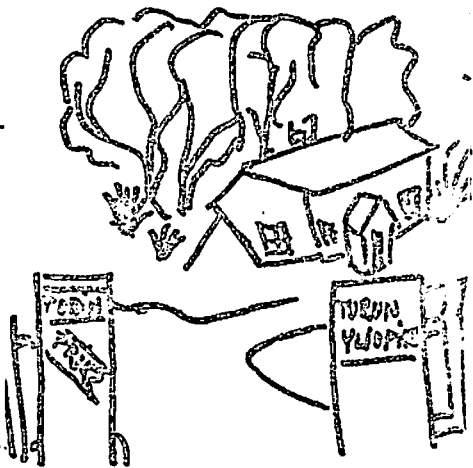
Yhdestä alakerran huoneistosta loistaa valo ja huoneistoon astuu juuri ihmisiä. Olen kuulevinani tutun sävelmän kantautuvan kerwiini oven avautuessa, tänäänkin siellä siis tapahtuu. Jo 60-luvulla kävi asuntola riittämättömäksi ja asuntotuotannosta huolehtimaan perustettiin säätiö. Sen toimesta on sittemmin noussut kokonainen kylä läheiselle pellolle Aurajoen partaalle. Reunimmaisat talot kylästä olivat vaarassa sortua jokeen, kun pengerrmutama vuosi sitten petti ja huuhtuotui virtaan. Mutta palatkaamme säätiöön. Sen synty liittyy talojen historiaan. Talot näet lahjoitettiin pesämunaksi perustetulle Säätiölle.

Paikassa, josta kävellemme alkaa.

(2) EMMEHÄN OLE BELFASTISSA ?

Ryvillä ajoilla lienee se yhteinen piirre, että ne tavallisesti ovat takana. Kun käännän selkäni ja loittoinen talojen suojasta kävelytien suuntaan, minun on nostettava kaulusta, sillä tuuli piiskaa rännää avoimesta aukosta sisään. Astuessani suojatielle pyyhkäisee kulman takaa tuleva auto osakuntien historian mielestäni. Vasemmalla on ränsistynyt aita ja portti entiselle kasarmille. Jokunen entisistä rakennuksista on Yliopiston käytössä, mutta useimmat on purettu. Pari, kolme vuotta sitten repi pommi muutamien nurkkapielet hajalle, eikä niitä sen jälkeen enää koskaan kunostettu. Pommi ei kuitenkaan ollut attentaahti, sillä emmehän me Belfastissa ole. Ei, täällä on vallinnut rauha neljä vuosikymmentä. Pamaus liittyi Ilmari Rantamalan elämäkerran filmamiseen, joka tapahtui täällä. Paikka esitti Helsingin linja-auto asemaa, joka pommitettiin pirstaleiksi luokkasodan loppukohtauksissa ja vallattiin.

(3) TERVEHDYS HÄMÄRÄSTÄ

laskeutuva hämärä saa minut vajoamaan yhä syvemmälle ajatuksiini, joista havahdun kuullessani jonkun tervehtivän minua. Kauppakorkean suunnalta lähestyy ihmisiä, mutta vasten valoa en erota kasvoja ennen kuin aivan läheltä. Tulija on uusi tuttu. Tapasimme syksyllä Osakunnan sauna-illassa. Muita olen nähnyt vilaukselta jossakin, kenties kirjastossa, konsertissa, mäen kuppilassa juristien pöydässä tai jameissa Osiksella. Ryhmä hajoaa omille teilleen ja me jatkamme kahden. Muistelemme Seniorijuhlaa, jossa olimme kumpikin vielä seuraavana päivänäkin.

(4) LENTÄVÄ KALAKUKKO

Lähestyessämme rautatietä estää Helsingistä saapuva juna kuulemasta ja me vaikenemme. Kohdalla pikajuna alkaa viheltää. Valastuissa seisovat matkustajat jo pukeutuneina, valmiina tungeksimaan asemalle, takseihin, busseihin. Joku katsoo ikkunasta ja näen hänen

kasvonsa. Ehkä hän oli opiskelija, joka etsi oman huoneensa ikkunaan yo-talolla. Kenties hän tulee jostakin kaukaa ja kulkee Helsingin kautta päästäkseen Turkuun, kuten minä aikoinani. Kenties hänelläkin on äidin leipoma Kalakukko kassissa ja kehitysalueen pankista nostettu opintolaina taskussa tuemisinä Turulle.

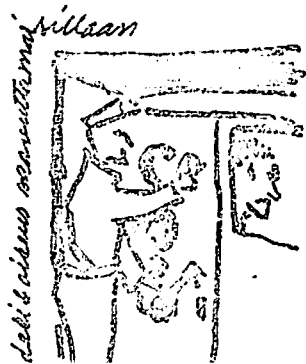
(5) POUTAPILVIÄ JA ONGELMAJÄTTEITÄ

Kaupunki ei tarjoa paljon nuorille, jotka saapuvat tänne opiskelemaan ja maistelemaan itsenäisen elämän iloja ja suloja. He saavat kokea sen viimeistään silloin, kun viimeiset lantit opintolainasta kilahtavat talouselämän rattaisiin. Aineellisten huoltien varjossa kulkevat opintovaikeudet, juurettomuus, yksinäisyys. Monille tästä kaupungista muodostuukin suurten toiveiden hauta.

Päätäjät unohtavat helposti, että ilman opiskelijoita täällä ei olisi myöskään Yliopistoa, Akademioita eikä korkeakouluja, joista Turku on ylpeä. Ei olisi sitä glorioaa, jonka tänään voi vain kuvitella leijuvan poutapilven lailla Sappalinnan yllä, kun on kevät ja vappujuhlien aika. Saadaksean korkeakoulun tai edes jonkun sen laitoksista ovat monet kaupungit uhraamaan paljon. Ne ovat onnellisia, jos hajasijoituskomitea suo niille jonkun "siemenpeittaus-instituutin". Tavallisesti sekin jää saamatta, tai vaihtuu ongelmajätelaitokseksi, akateemikkojen kieltäydyttävä lähtemästä yhtään minnekään täältä sivistyksen kehdoista, jonne opinahjot tipahtavat itsestään, kuin Manulle illallinen.

(6) VARJOISILLA KUJILLA

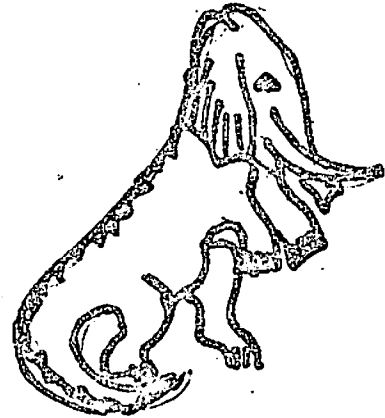
Saavumme Pispalantielle, jossa keltainen bussi heittää kaarteessa kuraa housuille. Vasta äskettäin ovat opiskelijat voineet ostaa sarjalippuja kunnallisiin liikennevälineisiin täällä ja monet kuntalaisten oikeudet ovat yhäkin saavuttamatta. Tällä kohtaa tuttavani harkitsee ostaisiko piirakan vai syötävää kaupasta, joka on vastakkaisella suunnalla. Sen kellarissa on kallisuisa opiskelijaravintola, jonka ovalla lience yhäkin poliisin

jokunen viikko sitten asettama lukko, kuin vallan symbolina ratsian jäljiltä. Kauppa on lähempänä ja ystäväni valitsee sen. Taempana haukkuu koira kahta läpimärkää miestä, jotka kulkevat lankkuaidan viertä muovikassit kädessä. Toisella puolen hotelli, entisen soramontun uumenissa, on kirkkaasti valaistu. Sen suuntaan antavalla polulla kertoo tuttavani, joka on nainen, pelästyneensä kuoliaaksi itseään paljastavaa miestä joskus syksyllä.

(7) MAMMUTTI JA PRONTOSAURUS

Pahoittelun tapahtunutta ja jatkan, että hotellista piti alun alkaen tulla kyläkeskus, jossa majoituselinkeinoja harjoitettiin vain vähän kesäisin ja silloinkin asumiskustannusten subventoimiseksi. Mutta toisin kävi. Vielä tänäkin päivänä subventioivat kylän asukkaat rakennuskustannuksia vuokriensa muodossa. Tarina alkoi siitä, että Säätiön tuottava toiminta ja varoja kuluttava asuntotuotanto eriytettiin. Bisneksiä pyörittämään ostettiin asiantuntijoita, asuntotuotantoon saivat osallistua myös opiskelijat. Congressikeskusta rahoitettiin ottamalla lainaa asuntoja vastaan. Jo arkkitehtien piirustuslaudalla levätessään, alkoi rakennus kasvaa, ja rakennusvaiheessa saattoivat ulkopuolisetkin nähdä, että suurta oli odotettavissa. Mutta ilmapiiiri viileni, amerikan presidentiksi valittiin Jimmy Carter ja pian oli kansainvälisten kongressien aika ohi. Talo jäi tyhjäksi, talous alkoi horjua ja lopulta koko komeus kupsahti kokoon kuin mammutti, jolle olosuhteet Siperiassa olivat käyneet sietämättömäksi joitakin jääkausia aiemmin. Testamenttikseen tuo prontosaurus jätti kasan papereita mm. pankkisitoumuksia, joita siis asukkaat yhä maksavat.

*Eläin, jolle olosuhteet
Siperiassa kävivät
sietämättömäksi
muutama jääkausi
ritten.*

Jatkuu seuraavassa numerossa.

Loppusyksyn tapahtumat SKO: ssa

Savo- Karjalaisessa osakunnassa tapahtuu- kuten aina. Marraskuun alkupuolella on tarkoitus järjestää matka Tukholmaan Ecstiläisen osakunnan vieraaksi, mihin SKO on perinteisesti pitänyt kiinteitä yhteyksiä. Jos matka toteutuu, kaikki halukkaat osakuntalaiset mahtuvat mukaan. Ellei se toteudu, järjestämme tilalle jonkun muun matkan.

Perinteiset SKO: n Seniori juhlat järjestetään 27. 11. Juhlat ovat syksyn ko hokohta- sinne saapuu suurin joukoin osakunnan entisiä aktiiveja, ja virallisemmän alkuihlan ohjelman jälkeen ne jatkuvat hillittömillä jatkoilla aina aamuun saakka. Jos virallinen ohjelma ei kiinnosta, niin siitä vaan jatkoille, jotka alkavat noin klo 22.

Pikkujoulu pidetään 4. 12. osakunnissa sisältäen rentoa ohjelmaa ja vapaamuotoista tonnttuilua.

Osakunnan syyskokous pidetään marras- joulukuun vaihteessa, tarkkaa päivämäärää ei ole vielä päätetty. Kuten kaikkiin juhliinkin, kaikki osakunnan jäsenet ovat syyskokoukseen tervetulleita.

Ja sitten osakunnan viikoittaisesta toiminnasta: Päivystys päiväkahveineen on joka arkipäivä klo 12- 13, kahvihetki tutussa ympäristössä piristää kummasti luentojen välissä, hallituksen kokoukset ovat joka maanantai klo 20. 30. ja myös niihin ovat kaikki jäsenet tervetulleita. Teatterikäyntejä pyrimme järjestämään kerran kuukaudessa, ja uutena toimintana pyrimme järjestämään elokuvailtoja osakunnassa pari kertaa kuussa. Projektori meillä jo on, mutta filmien saannissa on ollut hankaluuksia.

Osakunnassa on myös kaksi aktiivista kerhoa. Naistenkerho kokoontuu yleensä sunnuntai-iltaisin vuorotellen eri jäsenten luona. Kerho on avoin kaikille osakunnan naispuolisille. Suljetumpi kerho on sen sijaan ChTr- osakunnan viininmaistajat. Se kokoontuu osakunnissa joka keskiviikko klo 21. Vierailijat ovat kuulemma tervetulleita, mutta jäseneksi pääsee vain anomuksella.

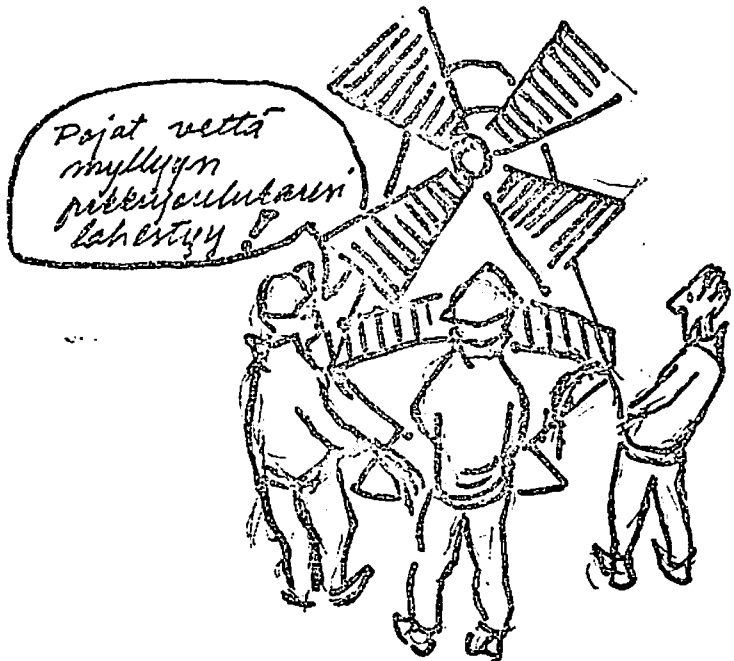
Osakunnalla on saunavuorot yo- kylässä joka lauantai klo 16- 18, pojilla 2 B: ssä ja tytöillä 3 D: ssä.

Ja kulttuurista vielä sen verran, että SKO: lla on kaksi kappaletta kaupunginorkesterin kausikortteja, joita jäsenet voivat lainata. Osakunnissa voi käydä myös lukemassa sanomalehtiä. Tiloihimme tulevat edustamamme alueen maakuntalehdet ja tärkeimmät valtakunnalliset lehdet.

Harrastamme myös urheilua. Oma urheiluseuramme SKOU harv... rastaa lentopalloa valtakunnallisissa sarjoissa sekä mies- että naisjoukkuein. Harjoituksiin ovat kaikki kiinnostuneet tervetulleita. Osakunnan kuntourheilijoita varten on varattu Iskerin urheiluhalli lauantaisin klo 10- 12. Siellä lähinnä lentopalloillaan. Kyykkäharjoituksia vedetään sunnuntaisin Urheilupuistossa klo 14 alkaen.

Viikonloppuisin osakunnissa on aina toimintaa, joko konserpteja tai tansseja joka perjantai ja lauantai. Viikonloppukonsertteihin jäsenet saavat alennusta. Tätä kirjoitettaessa oli tulevista konserteista varma afro- rokkia soittelevan Mandingo Griot Societyn konsertti 5. 11.

Kaikesta SKO: n toiminnasta saa ajankohtaisemmat tiedot Tvikkärin info- palstalta joka numerosta ja tarkimmat tiedot SKO: n ilmoitustaululta. Nyt kaikki entiset jäsenet mukaan toimintaan, ja erityisesti uudet ja tulevat!

Seniorijuhlasta

Jo Osakuntaa edeltäneen vuonna 1925 perustetun Savo-Karjalaisen Kerhon syyslukukauden kohokohtaksi muodostui seniorijuhla. Se oli nähtävästi Kerhon seniorijäsenien Helsingin yliopiston itäsuomalaisista osakunnista tuoma uutuus. Siellä sitä kutsuttiin talkkunajuhlaksi.

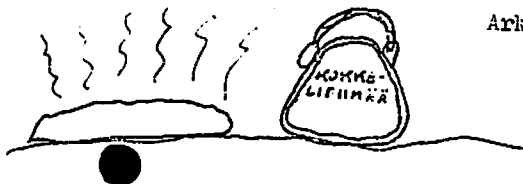
Ensimmäistä seniorijuhlaa lienee vietetty 1920-luvun lopulla. Aluksi seniorit järjestivät juhlan kokonaan junioreille. He huolehtivat sekä tarjoilusta että ohjelmasta. Tarjolla oli perinteisiä savolaisia ja karjalaisia perinneherkkuja: kalakukkoa, piirakoita ja kokkelipiimää. Kokkelipiimätutkimuksista alkunsa saanut vuonna 1931 perustettu Kulinaarinen tiedekunta hauskuutti juhlayleisöä "tieteellisillä" istunnoillaan.

1930-luvun alkupuolella juhlia alkoivat järjestää juniorit, mutta seniorien osuus säilyi suurena ohjelmapuolella. Savo-Karjalaisen Kerhon seniorijuhlia vietettiin lokakuun loppuun tai marraskuun alussa.

Vuonna 1957 perustettu Savo-Karjalainen Osakunta jatkoi Kerhon juhlaperinteitä. Seniorijuhlaan kokoonnuttiin alkuaikoina TYY:n ravintolaan. Juhlaan osallistui usein yliopiston kansleri ja rehtori. Mukana oli myös professoreja sekä edustajia turkulaisista maakuntaseuroista. Syksyllä 1957 herätettiin henkiin hiljaiseloa viettänyt Kulinaarinen tiedekunta. Pääosaa ohjelmassa näytteli edelleen kalakukko ja kokkelipiimä. Ennen syöntiä kukolle lausuttiin Kalle Väänänen sepittämiä kukkoruno. Lopuksi laulettiin maakuntalaulut. Jatkoilla oli ohjelmassa musiikkia, laulua, tanssia, kahvin juontia ja alkoholijuomien nautintaa.

Nykyäänkin Osakunnan syyslukukauden kohokohta on seniorijuhla. Siellä eri opiskelijapolvet tapaavat toisensa perinteisen aterian äärellä. Tunnelma juhlissa on itäsuomalaisen lupsakka. Toivottavasti tänäkin syksynä mahdollisimman moni seniori ja juniori tulee voitelemaan leukaperiään kalakukon rasvalla Osakuntaan 27. marraskuuta 1982.

Arkistonhoitaja

UUTISIA

SKO:n Jokavuotiset urheilukilpailut pidettiin Kuvvuoren kentällä lauantaina 9. lokakuuta. Kilpailuissa vällettiin tavanomaisia lajeja, koska ne harvoin kuuluvat jäsenten harrastuksiin ja olisivat mahdollisesti terveydelle haitallisia. Idean syntyyn oli vaikuttanut Öfeniaadeissa (ÖFN vid ÅA järjestää keväisin taapahtuman, johon olemme osallistuneet) saatu positiivinen palaute. Kilpailutoimikunta oli kehittänyt uusia lajeja, jotka koostuivat tutuista liikesarjoista mutta, joihin tuskin kukaan oli valmistautunut salaharjoittelun avulla. Tilaisuuden tarkoitus, hauska yhdessä-olo toteutuikin paremmin, kuin klassisissa kisoissa. Poistuimme terveinä ja hyväntuulisina saunaan ja jotkut jatkoivat yhdessä-oloa vielä senkin jälkeen illalla Osakunnassa. Ohessa kilpailujen tulostila.

Kuulamoniottelu

1. Ossi Perälä	1. Katja Mäntylä
2. Hannu Pietilä	2. Ulla Kalli
3. Jussi Miettinen	

Kyykänheitto

1. Ossi Perälä	1. Katja Mäntylä
2. Hannu Pietilä	2. Ulla Kalli
3. Vele Takala	
Jouko Miettinen	
Jussi Miettinen	

Takanerinjuoksu 60m

1. Hannu Pietilä	1. Katja Mäntylä
2. Jouko Miettinen	2. Ulla Kalli
3. Aarni Ahtola (APA)	

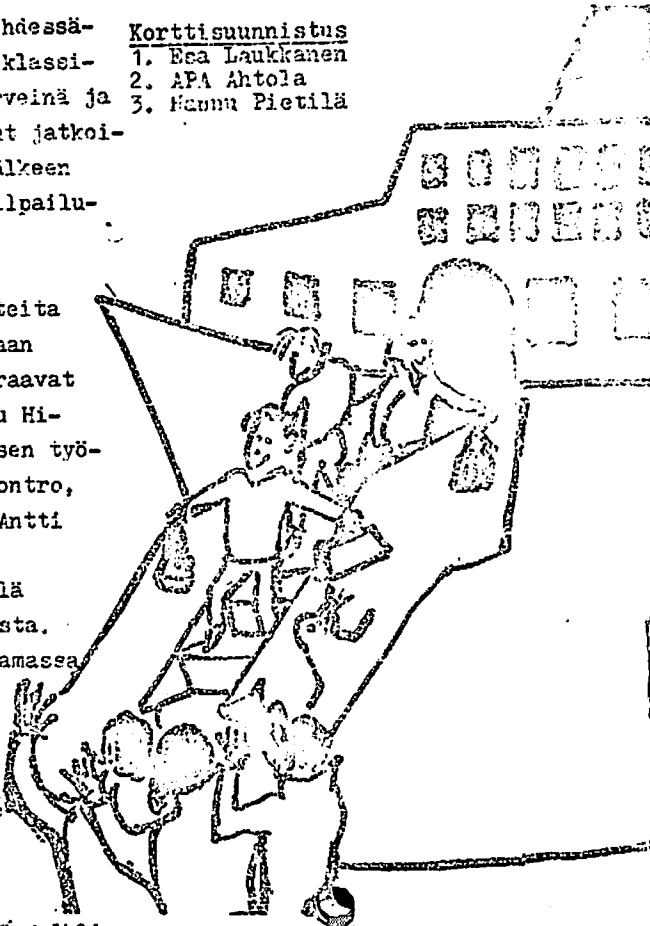
Kaljanpallonkorkinheitto

1. Antti Aaltonen	1. Ulla Kalli
Hannu Pietilä	2. Katja Mäntylä
2. Jouko Miettinen	3. Riitta Niemen
Jussi Miettinen	

Korttisuunnistus

1. Esa Laukkanen
2. APA Ahtola
3. Hannu Pietilä

Puotsin-matkalle vaalimaan suhteita Tukholman Eestiläiseen Osakuntaan lähtivät perjantaina 5.11. seuraavat henkilöt: Antti Aaltonen, Hannu Himanen (vapautettu arvalla Osiksen työvuorosta), Ulla Kalli, Kirsi Kontro, Auli Kröger, Pirkko Leimonen, Antti Mustonen ja Pekka Salminen. Matkan tuloksista emme ole vielä tietoisia, mutta toivomme parasta. Vastaanottokomitea odottaa satamassa tänään sunnuntaina klo. 20.

*Saapuu SKO:n
valtuuskunta
kerveen
meriväessä*

Klo 20.00 Vastuuks. Kalli &